

våren 2004

Strängnäs Flugfiskeklubb Medlemsblad

Späckad utgåva av medlemsbladet

- Fiskeåret i Klubbsjön 2003 • Näbbgäddornas paradis •
- Sjön i Sandåslandet • En fiskeresan till Jorkastakka •
- Hälsning från Västerdalälven • Älfiske • Fiske i Arjeplogsfjällen •

Redaktörens ruta

Ännu ett år har passerat, dock inte helt utan avtryck i klubbens rullor. Det händer saker i klubben! Nytt för i år är vår hemsida som dessutom har fått en privat avdelning där medlemmar kan mötas på nätet. Nytt eller nygammalt är också att utgivningen av detta medlemsblad tas upp igen. Medlemstalet går stadigt uppåt vilket kan vara en av förklaringarna till klubbens för tillfället ganska goda ekonomi. Finns det då inga skuggsidor i klubbverksamheten? Jo, visst finns det sådana. Måndagskvällarna nere på lokalen är väl inte som de brukade vara. När jag en gång i tiden gick med i klubben var måndagskvällarna fyllda med aktivitet, om inte annat var lokalen knökfylld med ivriga flugbindare som delade mönster och knep med varandra. Nuförtiden är det sällan det är ont om sittplats i lokalen. Varför det blivit så vet ingen riktigt och inte heller vet någon hur vi ska kunna locka medlemmar till aktiviteter i framtiden. Några tror att en alldeles egen klubb sjö, utan inblandning av andra aktörer, skulle stärka vi-känslan i klubben. Andra tror att det skulle bli svårt att sköta en egen sjö när så få medlemmar är intresserade av att aktivera sig i klubben. Själv tror jag att vi kanske borde åka på fiskeäventyr tillsammans lite oftare. Det finns inget som svetsar samman ett gäng bättre än en god fisketur.

Finns det över huvud taget *något bättre* än en fisketur?

Mats Jonsson

SFFK Medlemsblad våren 2004

Medlemsbladet utges av Strängnäs Flugfiskeklubb med en till två utgåvor årligen.

Redaktör: Mats Jonsson (epost mats@harr.se)

Layout & grafik: Mats Jonsson

Allt innehåll i denna tidning skyddas av svensk upphovsrättslagstiftning. Eftertryck och annan kopiering, helt eller delvis är inte tillåten utan respektive artikelförfattare eller fotografers tillstånd.

Arjeplog- Smuolejåkka samt Juktaån

Av Matthias Bäckström

Årets stora fiskeresor gick av stapeln under vecka 29 2003. Resplanen var att åka upp till fjällen i Arjeplog.

Efter en snabb resa med flyg från Arlanda den 16 juli så anlände jag på kvällen till min kamrat Bo Häll. Efter en god natts sömn bar det av med bil upp till Vouggatjälme för att sedan vandra upp till Guijauca ca 15 km väster ut. Fisket skulle bedrivas på en flugfiskesträcka i Smuolejåkka som sedan rinner in i Ruonejåkka. Även fiske i närliggande sjöar skulle kanske kunna ge en del fisk. Fiskebeståndet i Smuolejåkka består av öring och röding. Innan vi skulle anlända till vårt läger så skulle vi vandra 5 timmar med 20-25 kg packning i ca 28-gradig värme. När vi väl kom upp på eftermiddagen så var vi rejält trötta. Efter en god måltid bestående av mos med lättrokt renbog och ett par glas rödvin kände vi oss redo för att ta de första storöringarna.

Fiskeområdet

Vid själva fiskeområdet finns det tre små stugor för uthyrning samt i en av stugorna ett skydd för fjällvandrare. De personer som bodde i stugorna fiskade både med fluga och med spö. De utövade nästan bara spöfiske och långdrag från båt i sjön Guijauca. Rapporterna om hur fisket hade varit var inte lovande då det hade varit extremt varmt med lite nederbörd. Temperaturer upp till 30 grader hade

inte varit ovanligt. Nu var det i alla fall dags för oss och sätta igång och fiska ordentligt. Området består av låg björkskog omkring jåkken och ovanför av kalvfjäll, beläget på ca 800-900 möh. En del snö låg faktiskt kvar. Det gick relativt lätt att ta sig fram men lite bökgigare och kasta. Jåkken slingrar sig fram med fina krökar med lugna partier/höljor samt sträckor med sten och stridare strömmar. Bänder för ett föredömligt fiske alltså.

Fisket

Fisket blev inte riktigt som vi tänkt oss. De stora fiskarna lyste med sin frånvaro endast ett tiotal småöring kunde landas. Dessa fiskar stod i det mest strida delarna (mest syreomsättning) medan de större förmodligen

tryckte på botten vid de stora selen. Framåt ett på natten hade ingen av oss fått någon fisk att tala om. Vi begav oss hemåt lägret för en god natts

Artikelförfattaren i full aktion

sömn och nya friska tag på fredag eftermiddag och kväll. När vi vaknade och ätit en energirik frukost beslutade att vi skulle testa en närliggande sjö som kan innehålla fin öring och röding. Efter ca 1,5 km vandring var vi framme. En himmelsk syn mötte oss. En helt lugn sjö med kortvuxen vide runt om med flera vikar och stenar. Efter några timmar så hade vi fått varsin sparlig fisk men de stora ville inte visa sig. Fiskevaken lyste med sin frånvaro.

Sista natten

Vi beslöt oss att vända tillbaka och ge jåkken en sista chans (om vi inte fick någon större vill säga). Sista natten visade sig vara ännu segare än den första. Ingen av oss hade något påslag. Frustrationen började nu tillta.

Vad ska vi göra för att ändra på den negativa utvecklingen? Svaret fick bli att på söndagen vandrade vi hemåt för att kunna utforska nya vatten neråt Sorsele.

Juktaån

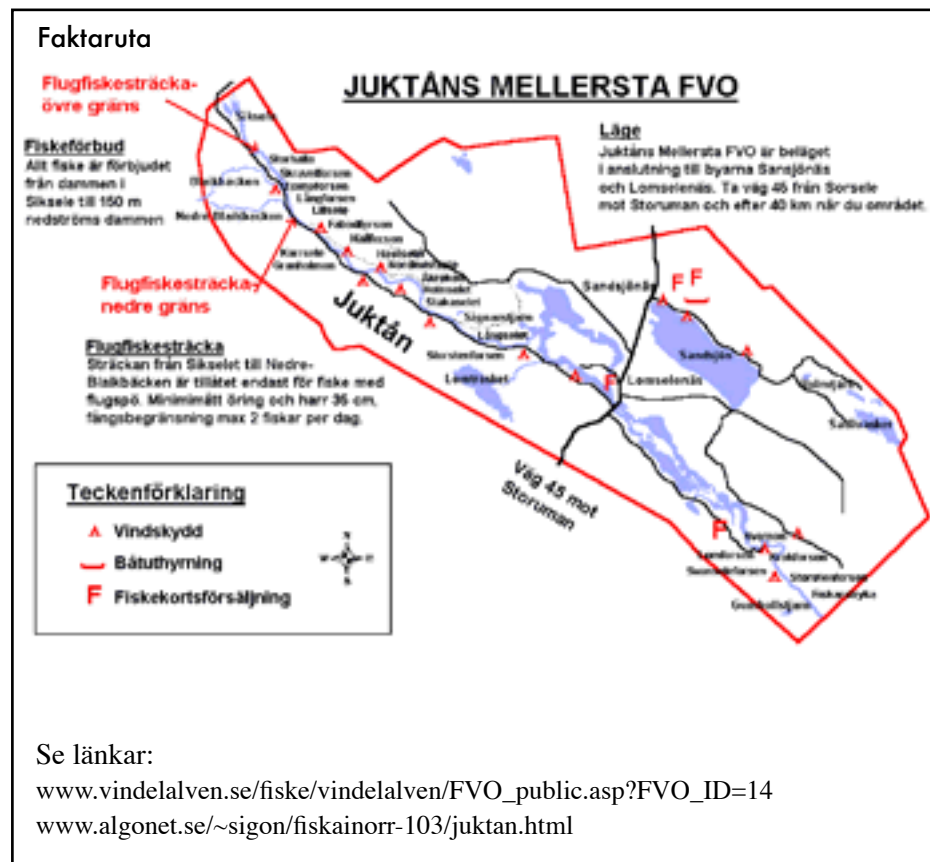
Strax intill vårt fiskevatten bodde vi i familjen Bosses stuga en natt innan det var dags för mig att åka hem till Strängnäs igen. Vi anlände på eftermiddagen så fisket började nästan på en gång. Man tar sig lättast fram med bil efter Juktaån. Vägen går strax intill med fina parkerings- och rastplatser strax intill. En detaljerad karta och fiskekort går att skaffa lite varstans i samhället intill (Se stor karta längst ned på sidan). Vädrets makter gjorde att det var väldigt skiftande, regn ena stunden, sol den andra. Juktaån sling-

forts.

Arjeplog Smuolejåkka - Juktån forts.

rar sig fram med flera fina krökar med stenpartier och djuphålor. Det var väldigt lätt att vada, vilket man nästan var tvungen till då det växte träd ända fram till åns kant. Här som i övriga delar av norrland var vattenståndet väldigt lågt, ca 0,5 meter under ett normalår. Hur skulle man då bedriva fisket i ån, det bästa tycktes vara med små svarta streamers med lite silvertinsel på kroppen. Jag lyckades den första dagen lura några småharrar på torrfluga medans "Arjeplog" Bosse lurade några mindre öringar med streamern. Framåt kl 01.30 gav vi upp och fortsatte vårat äventyr på förmiddagen därpå. Denna dag var som gårdagen, ett växlande väder och relativt varmt 20-25 grader. Fisket var också denna dag trögt. Vi fick dock med oss en öring hem för och grilla. Avslutning Efter dessa fyra dagar med fiske både på högfjället och nere i skogslandet, så kan jag bara säga att jag kommer att återkomma någon gång i framtiden. Denna resa får jag ta som en lärdom för det framtida fisket.

*

Se länkar:

www.vindelalven.se/fiske/vindelalven/FVO_public.asp?FVO_ID=14

www.algonet.se/~sigon/fiskainorr-103/juktan.html

Ålfiske nattetid på Mälaren

av Bosse Pettersson

Det hade regnat mer eller mindre hela veckan före vår årliga Ål-natta, men på fredagseftermiddagen klarnade det upp och vädret var på vår sida, lite blåsigt bara.

Enda problemet var att löjan lyste med sin frånvaro. Vi hade sökt på flera säkra ställen under veckan men stort sett kammat noll. Enligt en yrkesfiskare jag pratat med så trodde han att skarven kan vara en bidragande orsak att löjan minskat i antal. Det kan komma flockar på 50 fåglar och när löjan leker så har skarvarna stor fest och frossar i de små läckerheterna. Vi hade bestämt träff

hemma hos mig i Åsby klockan 6 på kvällen, vi var samma gäng som förra året; Kjell, Mathias och jag. Fem minuter före utsatt tid dök de upp. Jag uppskattar folk som passar tider. Kjell som bor i E-tuna hade fångat lite löja i Eskilstunaån så vi hade något att starta med, mask hade vi i överflöd. Vi bar ner vår utrustning till

båten, allt ifrån fiskeutrustning till grill och vilstolar. Flugfiskepyrlarna lämnade vi hemma, tyvärr skulle det visa sig. Vi hade inte bestämt innan var vi skulle fiska någonstans men väl ute på sjön bestämde vinden var det var lämpligt att tillbringa natten. Det blev Trollskär, norr om Rullingen Vi iordningställde vår fiskeplats, riggade

Mathias brukar inte vara den som tar de flesta fiskarna...

upp spöna och tog en öl tillsammans med en skön värmande kvällssol. Två spön vardera, med löja eller mask på krokarna. Mathias brukar inte vara den som tar de flesta fiskarna men han har andra egenskaper som t.ex förra året i Kiruna, i allra första kastet på resan tog han en harr på 1,4 kg. Vad skulle han överraska med denna natt? Jo, på hans "maskspö" hugger det och vad vi ser är det inte en ål, kan det vara en abborre eller vitfisk? Nej, nej, trot om ni vill, han har fått enkilos gös på mask. Han är som han är, inget att göra åt. Vi återsätter gösen och väntar spant på att något stort skall hugga på vårt bottenmete. Klockan är bara sju så det tar väl några timmar till innan ålen börjar vakna. Vinden har avtagit, så jag passar på att åka runt och kolla på löja och hittar på ett ställe med gott om löja så natten är räddad. Jag föredrar löja på mina spön, och när klockan

forts.

Ålfiske på Mälaren forts.

är bara halv nio med solen i ansiktet får jag min första ål, en fin en på 0,8 kg. Den satt bra det här lovar gott för natten. Men något stort ålfiske blir det inte, däremot hyfsat med gös. Nästa ål blir först vid midnatt, men i mörkret och enligt ett visst ordspråk ”hal som en ål” så drog han iväg nedför berget och ned i friheten. Nu rådde total tystnad, endast några vak och myggor hörs och ingen fisk hugger. Vid tvåtiden börjar det ljusna, och efter en halvtimme stämmer fåglarna in med en morgonkonsert. Småfisk börjar jaga småkryp på ytan och nu börjar skådespelet. Överallt ser vi gös jagande småfisk i den spegelklara ytan och där sitter vi med våra bottenmeten. Tänk om man hade haft flugspöt med och lämplig fluga, ack ja sånt är livet. Inget händer på våra spön så vid sjutiden packar vi ihop en erfarenhet rikare: Ha alltid med ett flugspö, det kan löna sej.

*

Västerdalälven vår och höst

Av Kenneth Johansson

Här kommer en hälsning från fiske i Västerdalälven, mellan Malung och Lima. Vid midsommar var fisket ganska bra, med tanke på att vattenmängden i älven var väldigt låg. Vi bedrev fisket i huvudsak på kvällar och tidig natt, men självklart så fiskade vi på dagtid också. Höstfisket skedde helgen 18-21 september, hyfsat likaså. Sommarens och höstens regnfattiga väder innebar att älven var extremt torr. Fisket gick förvånansvärt bra ändå och resulterade

i godkänd storlek och matnyttig Harr. Även Öringar högg, som dock fick sin frihet tillbaka. Bifogar bild från drabbningen med älvens öringar och harr från vårt matläger.

*

Näbbgäddornas paradiset

Av Thorbjörn Jonsson & Kalle Malmgren

Vi var två familjer som styrde kosan till näbbgäddornas paradiset, det vill säga utanför Barsebäck. Resan ner gick som planerat, utan några missöden och bilarna riktigt längtade efter att få visa sina ägare att köpet av dom varit ett bra beslut. Vi kom ner på kvällen där familjen Grehn tog emot oss i dörröppningen till vandrarhemmet. Efter upppackning så gick vi ner på stan för att under en

...det blev att äta kött och sallad på lördagskvällen...

underbar måltid planera helgens alla fiskehändelser. På fredagsmorgonen bar det iväg för den första fisketuren, lördagen blev inbokad för fiske. Damerna som var med tog en liten tur på stan och tittade lite i affärer, för att sedan sluta upp vid stranden. Alla fick känna på näbbgäddans otroliga kamp mot oss. Natten mellan fredan och lördan blev det dags för att prova lyckan att få havsöring eller varför inte en torsk (fisk). Natten var lugn och det var lite kallt framåt natten. Grillning tillhör ju fisket så det gjorde vi, värmden oss lite över glöden var inte dumt. Fiskarna som vi fick, lämnades åter till naturen (som en sann fiskare) så det blev att äta kött och sallad på lördagskvällen. Grehns barn kom över och åt den sista middagen denna gång i Landskrona.

Söndagen blev en tidig morgon för att packa och börja turen tillbaka till Strängnäs, innan alla skildes åt (en familj tog vägen genom Tyskland med kärra hem) så kom alla överens om att det blir *samma minisemester till näbbgäddornas paradiset* även nästa år.

*

Du missar väl inte att kolla in medlemmarnas bilder på hemsidan med jämna mellanrum? Du vet väl att det finns plats där för dina fiskebilder också? Eposta Mats på mats@harr.se så ordnar vi det... Bilderna finns på www.harr.se/sffk/bilder.php

En fiskeresor till Jorkastakka

Av Lennart Johansson

Efter ett år av väntan var det äntligen dags att ge sig av på årets fiskeäventyr. Vi är fyra grabbar som har en tradition att åka iväg på en längre fiskeresor varje år vecka 32 eller 33. Vi har tidigare varit i Norge fyra gånger och i Kaitum en gång.

Nu var det alltså dags för Jorkastakka som ligger 15 mil nordöst om Kiruna och fisket skulle i huvudsak bedrivas i Lainio älv.

Vi som genomförde detta var Göran Grehn, Paul Bärlund, Torbjörn Wirf samt undertecknad.

Vi beslutade oss tidigt för att hålla kostnaderna nere på ett minimum utan att ge avkall på bekvämlighet.

Detta innebar att vi körde bil och tog med oss all utrustning och förnödenhet i ett litet släp. Göran och jag tog på oss uppgiften att köra upp bilen till Kiruna där de andra två skulle ansluta efter att ha flugit upp tidigare under veckan i tjänsteärenden.

Resan startar

Vi påbörjade resan efter lastning i Enköping kl 1900 på kvällen den 8 augusti och delade upp körningen i tretimmars pass. Fint väder och efter Gävle avtagande trafik gjorde att vi anlände till Kiruna kl 0900 morgonen därpå efter drygt 120 mil. Där var det meningen att våra kamrater skulle vara klara att lasta in sina prylar och inköpta färskvaror men av olika skäl hade de blivit fördröjda under ett besök i Tarfalla och kom inte förrän kl 1300. Nu återstod de sista 15 mil till Jorkastakka.

Vi inkvarterade oss i en stuga som

Göran Grehn med
1,4 kg harr.

tidigare varit en luftbevakningsstation för Flygvapnet och som nu används för uthyrning till anställda inom Förvarsmakten. Det var en trevlig stuga utan vatten och el men belägen på en höjd med en vidunderlig utsikt över fjällvärlden och Laino älv.

Blöta linor

När all utrustning var avlastad tog vi en tur ner till älven för att blöta våra linor. Fisket i älven blev ganska skralt på grund av lågt vattenstånd (mycket små harrar och öringar). Efter en god middag gick vi till kojs.

Dag två bjöd även den på vackert väder och planen blev att med båt förflytta oss

en mil uppströms och eventuellt passera en fors för att komma upp till ett ställe som heter Lieddakka. Här finns ett delta och en fors om vi blivit rekommenderade att prova.

Båtservice

Efter fyra timmars service av båtmotorn kunde vi ge oss iväg längs älven. Det visade sig att älven bestod till stora delar av stora sandbankar och på grund av vattenståndet tog det stopp ett antal gånger. Det innebar att vi fick kliva av och dra båten över de grundaste partierna.

Efter en timmes körning/dragning kom vi fram till den första forsén och kunde snabbt konstatera att det var omöjligt

att passera den med båten. Efter att ha talat med en lapp som hade sin stuga vid forsén bestämde vi oss istället för att vandra ca tre kilometer upp till en sjö och prova vår fiskelycka där. Detta visade sig vara ett lyckokast.

Plötsligt small det

Efter en trög inledning och då klockan blivit närmare 2100 vadade vi ut i den grunda sjön och efter några kast small det. Göran hade varit övermodig och gett sig ut utan håv och fått ett rejält hugg. Efter en stunds drillande fall han till föga och bad mig komma och hjälpa till och håva. Resultatet blev en landad harr på 1.4 kg. En otroligt vacker fisk!

Nu började det vaka i sjön och vi drog upp ytterligare tre harrar på knappa kilot. Göran fick dessutom en gädda. När fisket väl kommit igång gick tiden snabbt och vi var till slut tvungna att ge oss tillbaka. Tillbaka vid båten hade temperaturen sjunkit till nollgradigt vilket innebar att det låg en tät dimma över älven. Resan hem blev ganska besvärlig men vid tvåtiden var vi tillbaka i stugan.

Dag tre ägnades återigen till fiske i älven med samma resultat som tidigare. På kvällen intogs en underbart god middag bestående av rökt harr som förrätt,

harrsoppa som huvudrätt och med ett gott vin.

Dag tre blev en mellandag utan fiske. Vi gjorde i stället en tur upp till ett lappläger, åt en lunch i stugan och därefter en tur till Karesuando.

Dag fyra ägnades för ett heldagsfiske i älven, denna gång ett par kilometer nedströms. Här hade vi fått rapport om

forts.

En fiskeresa till Jorkastakka forts.

att det kunde finnas grov öring.

Tyvärr såg vi inte till den men kunde i alla fall avnjuta en sillunch med tillbehör vid älvstranden. Dag fem bestämdes att vi återigen skulle bege oss till sjön för att träffa storharren igen.

Meditation

Själv beslutade jag mig för att inte följa med utan ägna dagen åt meditation och vandring i omgivningarna. Göran, Paul och Torbjörn gav sig iväg och återkom vid tvåtiden på natten.

Lyckosamt fiske

Fisket hade återigen varit lyckosamt med ett femtontal kilosharrar, de flesta tagna av Göran. Efter att ha vilat ut påföljande förmiddag bestämde vi oss för att anträda marschen hemåt lite tidigare än planerat. Vi var hemma igen på lördagförmiddagen.

*

Sammanfattning

Sammanfattningsvis kan konstateras att denna resa blev något utöver det vanliga. Vackert väder, underbar natur och godkänt fiske i goda vänners lag blir det bestående minnet. De mest gångbara flugorna var guldribbat haröra, Thorilds myra och E12. Priset för detta äventyr blev ca 2000:-/man.

Sjön i Sandålandet

Av Bosse Pettersson

Tio mil norr Kiruna ligger "vår" sjö. Det börjar bli en tradition att åka hit upp, för Svenne är det fjärde, för Tomas andra, och för mej är det tredje året som vi åker hit.

Den regnfattiga sommaren har satt sina spår, lågt vatten så vår pilot var mycket tveksam att landa i sjön så han tog det säkra före det osäkra och satte av oss vid en annan sjö. En helikopter plockade upp oss och förde oss till "vår" sjö. Väl framme är uppsättning

av tältkåtan det första som gäller, den satte vi ute på udden. "Kylskåpet" från förra året fanns kvar så det var bara att lägga ner vår mat som vi köpte i Kiruna.

Grillad kyckling

En grillad torr kyckling fick gälla som mellanmål innan vi riggade i ordning flugspöna. Vår pilot berättade att dom inte transporterat upp någon hit i år, så det kändes bra att få fiska i en sjö som t.o.m kanske ingen varit sedan vi var här förra året. Fyra timmar efter det vi lämnat Arlanda så kan vi lägga ut första flugan, och det tar inte många kast förrän första harren sitter på kroken. Förra året så fick Mathias en harr på 1,3 kg i sitt allra första kast, och Jonas en i sitt andra kast, nu skall man inte

tro att det är så enkelt, oftast kan det gå flera timmar mellan huggen. Om man tror att man skall få en massa fisk så tar man helt fel, hit åker man för att få grov fisk med medelvikt på över kilot. Efter 20 min. fiske, steg en harr och sluka min streaking caddies, den gra-

vades och lades i kylgropen. Annars hade vi en trög start på fisket så vi avvaktade tills det börja mörkna. Mot kvällen började det vaka försiktigt i den grunda lagunen ovanför tältkåtan, det var där som Jonas tog en harr på 1,8 kg förra året vid nattfiske. Även i år så gick grov harr upp på de grunda vattnet alldeles vid strandkanten. Svenne hade flera påhugg men han lyckades inte kroka någon. I denna sjö har vi bara fått

forts.

Sjön i Sandåslandet forts.

harr och någon enstaka gädda.

Första flugharren

Thomas som börjat flugfiska i sommar avvaktade med nattfisket då det går ut mycket på känsla på var när och hur man vill att flugan skall landa. Efter en intensiv dag var det läggdags vid midnatt men jag kände ett sug efter att få en harr i lagunen och i andra kastet sög det bara till i spöt och nu var min hunger stillad, även denna harr gick till gravning.

Svennes öringssjö

Nästa morgon är vi på hugget. Första kollen ut över landskapet redan kl 5, men vi tar det lite lugnt men kl 7 så är morgonbestyren klara och vi tar en liten utflykt till "Svennes" öringssjö, men det var ingen större fart så vi traskade vidare efter bäcken nedströms. Nästa lilla sjö var heldö, ingen förbindelse med bäcken som vi trodde, utan bäcken går runt sjön. Nästa sjö i kedjan så såg vi vak på långt håll, vi satt en stund o läste vattnet tillsammans med en öl. Thomas tog sin första öring på flugspö så det var bara att gratta, den fick friheten tillbaka efter en puss. Vi fick ett dussintal öringar men ingen grov som man hoppas på, men vi spara några som höll måttet. Vi traskade hemåt vid lunchtid. Till lunch blev det stekt öring och p-mos, nu skulle vi slappa och ladda för kvällen, men vad gör man när man ser grova vak och spöna står laddade. Några raska steg till strandkanten kollar bakkastet så inte det fastnar i tältkåtan och flugan rätt trots de ivriga kasten två snabba indragningar pang några

välvningar i vattenytan sen bär det av mot botten. Det känns att detta är en grov fisk, och efter en stund kommer han upp och visar sig innan det bär av mot botten igen. Efter en stund känns det bara tungt inga rusningar så nu är det bara dra in och ta fram håven. 1,5

kg visar den inbyggda vågen i håven, (jag har kollat vågen hemma med bl 2 kg sockerpaket så den är ok) Harren får sin frihet men den får lite hjälp innan den går för egen maskin. Alla stora harrar satte vi tillbaka för framtida fiske. Efter en kort stund blir det

...sockrad våg... en repris av ovanstående

men den var bara på dryga kilot så den sparade vi, detta lovade gott för kvällsfisket. Men det blåste upp mot kvällen så det blev svärfiskat vi (Svenne) fick bara två harrar på kvällen. Tidig nattning
Sovmorgon, frukost med gravad harr, temp 10 grader med korv o öl i ryggen så bär det av till Svennes öringssjö tar bara en 20 min att gå dit, Svenne vill gärna dit för förra året fick han på en grov öring som slet sig så därför finns

ett viss sug till den lilla sjön. Lika illa som i går bara några småöringar, den mäktiga tystnaden stördes en stund av några lappar som kom körande med sina fyrhjuliga motorcyklar. På hemvägen gick vi upp på en sandås för att visa Thomas vad som fanns på andra sidan, där ligger en smal tarm till sjö några hundra meterlång med tvära branter ner, m.a.o ingen lättkastad sjö. Hoppsan ett vak, jag filmade Svenne när han med konstkast fick ut flugan och rätt som det var satt en mindre modell av öring på. Återvänder till lägret utan fisk men vi har ju vår sjö alltid kan vi lura någon harr så vi får till soppa i kväll. Mitt på dagen hade temperaturen kommit upp i sköna 20 grader

Kallt öl och ett vak

Något mitt mellan lunch o middag vi tretiden pasta med strimlad kassler, och kall öl och mitt i maten ett vak som man bara måste kasta på, pang där satt den en hyfsad på dryga kilot, den sparar vi till soppan i kväll. "Vår" sjö är relativ grund men på en udde så

är det västerut en djupkant och söderut grundar det upp, en sten längst ut är ett perfekt ställe att stå på här har många harrar fått åka hiss. Tar även denna tur ett flertal fiskar från stenen. Thomas nybörjare för året som flugfiskare tog sin allra första harr i närheten av udden 1,2 kg en bra start på flugfiskekarriären det är säkert många erfarna som inte varit i närheten? av denna vikt. Sista fiskedagen passade jag på att plocka en mindre hink med hjortron vid inloppet, såg ett kraftfullt vak på långt håll och med raska steg gick jag fram mot kanten, vakringarna hade ebbat ut men visst ungefär var det var. Lade ut en torris sträckte linan inget hände ett långsamt drag då blev det en virvel i vattnet gjorde två snabba drag då sög det till och drog iväg. Är detta rekordharren för i år? Efter en stunds spänning kommer han upp till ytan och kampen är över 1,5 kg inte så illa men tvåkilosharren som vi längtar efter får vi väl ta ett annat år.

Klubbsjön fiskeåret 2003

Av Göran Grehn

Då har åter ett år i Klubbsjön lagts till handlingarna. Tänk så fort ett år går.

Ett år som började redan i januari med att vi renoverade de gamla bryggorna. Detta gjordes samtidigt som vår klubblokal målades om. Arbetsgruppen hade fullt upp med att

först flytta möbler i klubblokalen och därefter åka ut och renovera bryggor. Tyvärr så har inte golvmålningen hållit lika bra som bryggorna. Sju bryggor gjordes helt klara och brygga 8 fick anstå till 2004. Vårt önskemål är att förlänga denna brygga med en sektion och vinkla av åt höger mot brygga 7. Totalt så har 37 medlemmar haft årskort i

Klubbsjön i år. Det är 3 färre än 2002. Kortpriset har varit 700:- varav 75:- var medlemsavgift i Sportfiskarna vilket Åkersfisket krävde för att teckna ett årskort. Reglerna för medlemskap i Sportfiskarna har varit oklara under året men förhoppningsvis kommer detta att klarna till 2004. Bosse Petersson och jag har den 19 november haft avtalsmöte med Åkersfisket och

information om avtalet 2004 kommer att ges i samband med höst avslutningen den 8 december. Fisket i Klubbsjön var under våren mycket bra. Gott om fisk och mycket varande var det. Storleken på fisken låg strax under 1 kg. Den varma sommaren gjorde att fisket under juli och augusti stagnerade något. Det var ju även semesterperiod, för att sedan ge god utdelning under september. Vad som kan noteras är att fisket var rätt trögt efter semestern. Det fanns gott om fisk men de ville

inte ta. Flera teorier har lagts fram, alla lika trovärdiga. Förmodligen är det flugan det är fel på eller fiskaren? Under hösten användes många olika flugor som gav fisk vilket kan utläsas av flugtoppen. Fångstrapporterna har fungerat betydligt bättre än under 2002 och det har gjort att vi börjar närma oss sanningen vad vi tar upp. Några har dock anmält att de "glömt"

Klubbsjöåret 2003 forts.

att fylla i rapporterna. Vi tar nya tag 2004 för att få en ännu bättre statistik. Nåväl, fångststatistiken då. Den skall inte tas som en vetenskaplig undersökning utan är mest en lek med siffror. Dock får vi ju fram ett bra kollage på olika flugor som kan användas av våra duktiga flugbindnings-magistrar. Den ger dessutom en uppfattning om hur mycket fisk vi inom klubben tar upp. Det som egentligen saknas är hur många gånger respektive årsfiskare har varit ute vid sjön. Här är en liten uppmaning till kommande år att kanske göra en notering i almanackan

och se hur många gånger du besökt Klubbsjön under 2004. 23 fiskare har fått fisk i Klubbsjön enligt fångstrapporterna vilket gör att 14 stycken inte har haft denna lycka. Hoppas ni får bättre tur nästa år. Vikten har varierat från 4 hg till 3.2 kg och medelvikten under 2003 har legat på 1.0 kg. Vår vän Raphael som började med flugfiske 2003 har tagit flest fiskar i sjön och han gratuleras till detta, vi som sett honom under året har förundrats över den intensitet och iver han haft att lära sig flugfiskets ädla konst. Snyggt jobbat Raphael! I oktober kom kylan och Klubbsjön frös till ordentligt i mitten av oktober. Detta resulterade i att jag tog in fångstrapporterna för att hinna med att göra statistiken till höst avslutningen. Isen släppte sedan taget om sjön och vi är några som i november har fått fisk. Dessa fiskar i november är inte med i fångststatistiken utan redovisas separat i underlaget. Nu låter vi sjön vila och tar nya tag 2004. Vem äger flugan som är avbildad? Hör av dig Kopparförtyngd, silverkropp, rött huvud, vitt hearl till vinge, svart bindtråd. *Skitfiske på er!*

Vår vän Raphael som började med flugfiske 2003 har tagit flest fiskar i sjön...

Strängnäs Flugfiskeklubb info

Vår klubblokal finns i källarplan på Nygatan 27 i Strängnäs. Där träffas vi måndagar 19.00, under skolterminerna. Vi binder flugor, pratar fiske, tittar på fiskefilmer, tillverkar redskap, bygger spön m.m. Alla intresserade av flugfiske och av vår verksamhet är välkomna att titta in under måndagkvällarna. I lokalen finns flugfiskelitteratur, färsk tidningar och gott kaffe. Vi anordnar fiskeresor, kurser och föredrag. Vi har en klubbjö där alla medlemmar i klubben har rätt att köpa ett säsongskort till förmånligt pris. Titta in på vår hemsida för mer info www.harr.se/sffk